

SCHAEPMAN, Hermanus Johannes Aloysius Maria, Nederlands priester, letterkundige en staatsman (Tubbergen 2 maart 1844 - Rome 21 januari 1903).

Schaepman werd in 1867 tot priester gewijd en promoveerde in 1869 tot doctor in de theologie te Rome. Van 1872 tot '83 was hij redacteur van het katholieke dagblad *De Tijd* en van 1870 tot '80 tevens professor aan het Groot Seminarie van Rijnsburg. In 1880 werd hij lid van de Tweede Kamer en korte tijd later voorzitter van de katholieke kamerfractie.

Schaepman was een zeer fijnbesnaard redenaar en werd, hoewel hij de essentie van de Vlaamse strijd en van de V.B. niet helemaal begreep en er wel eens met een zeker superioriteitsgevoel op neerzag, in de jaren 1890 meer dan eens door de Vlaamse katholieke voormannen uitgenodigd als spreker op de Nederlandse Taalcongressen en andere bijeenkomsten. Zijn kijk op de Vlaamse strijd werd vooral van liberale zijde steeds scherp gekritiseerd en aangevallen. Toch hield hij op 18 februari 1895 voor de studentenafdeling van het Willemsfonds een voordracht over het thema *De Taal is gansch het*

Volk, waarin hij het vooral had over de steun die Nederland aan de V.B. moest verlenen.

LITERATUUR : P. Fredericq, *Uit de geschiedenis van het Willems-fonds en het Davids-fonds* (1899); - M.A. Belpaire, *Gestalten in 't verleden* (1947); - W. Asselbergs, *Vijftig jaar na Schaepmans dood* (1953).

LUDO HELSEN